

**Ministeren for fødevarer,
fiskeri og ligestilling**

Folketingets Ligestillingsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2019-21042
Ref. morvan
Den 12. december 2019

Fødevarer- fiskeri- og ligestillingsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 30 (LIU alm. del) stillet den 22. november 2019 efter ønske fra Ligestillingsudvalget.

Spørgsmål nr. 30

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 24. oktober 2019 fra Lesbiske Feminister, jf. (internt) LIU alm. del - bilag 16.”

Svar

Formålet med LGBTI-handlingsplanen er at fremme trivsel, tryk og lige muligheder for hele LGBTI-gruppen (lesbiske, bøsser, biseksuelle, trans- og interkønnede). Jeg er enig i, at de generelle ligestillingsudfordringer, der er i samfundet mellem kvinder og mænd, også bliver spejlet i LGBTI-miljøet. Da der er tale om generelle ligestillingsproblemer, skal de netop også løses generelt og ikke specifikt for LGBTI-gruppen, det gælder fx ligelønsproblematikken, kønsfordeling i ledelse mv.

For så vidt angår bekymringen for, om LGBTI-handlingsplanen bliver løftestang for kønsneutralisering af sproget, så er det ikke regeringens hensigt eller ønske at kønsneutralisere sproget. Jeg har ikke kommentarer til LGBT Danmarks ordbog eller LGBTI-miljøets forståelse af køn. Jeg mener, det er en diskussion, der bør tages med organisationen og i miljøet. For mig er det vigtigt, at der er plads til og mulighed for, at være den man er uanset køn, seksuel orientering eller kønsidentitet.

I forhold til vold, så afspejler regeringens indsats, at kvinder i langt højere grad end mænd udsættes for både fysisk og psykisk partnervold, og at vold mod kvinder typisk er grovere. Der er fx både flere ambulante tilbud og krisecenterpladser til voldsudsatte kvinder. Derudover er de nationale undersøgelser om omfanget og karakteren af vold i nære relationer opdelt på køn. Det vil der også være i fremtidige undersøgelser.

Med hensyn til at øge indsamlingen og formidlingen af viden om lesbiske og deres historie, så har både KVINFO og LGBT+ Danmark fået øget deres bevilling på finansloven for 2020, hvis de ønsker det, vil de kunne prioritere midlerne til at øge viden om og formidling af lesbisk historie, bevægelse og initiativer.

Regeringen har ingen planer om, at afskaffe kvinders ret til kvinderum som fx toiletter og omklædningsrum. Min holdning er, at eventuelle udfordringer må

kunne løses i mindelighed i de konkrete tilfælde, fx ved brug af et separat omklædningsrum.

Jeg kan endvidere oplyse, at Ligebehandlingsnævnet i en konkret sag vedrørende en transperson, der følte sig forskelsbehandlet over ikke at kunne klæde om i kvindernes omklædningsrum i en svømmehal, fandt, at der ikke var tale om forskelsbehandling på grund af køn, da hun blev henvist til et andet omklædningsrum af hensyn til de andre gæsters blufærdighed.

For så vidt angår transkvinder i kvindesport er det Kulturministeriets ressort. Jeg har derfor indhentet bidrag til brug for besvarelsen fra kulturministeren:

” Transpersoners deltagelse i konkurrencesport rejser en række principielle spørgsmål om, hvornår og hvordan man kan inddele konkurrencer på baggrund af køns kategorier og samtidig sikrer fair play for alle. Først og fremmest mener jeg, det er vigtigt, at vi holder fast i, at det som udgangspunkt er sporten selv, der sætter rammerne for, hvordan konkurrencer afvikles, og hvem der deltager i dem. Jeg har noteret mig, at Danmarks Idrætsforbund har nedsat en arbejdsgruppe, der ser på de forskellige problematikker på området, og jeg ser frem til at følge udvalgets konklusioner. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi sikrer, at der er lige adgang for alle, men også fair play for alle, herunder kvinder, som ønsker at konkurrere med andre kvinder på lige vilkår.”

Mogens Jensen

/

Mette Kaae Hansen